

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

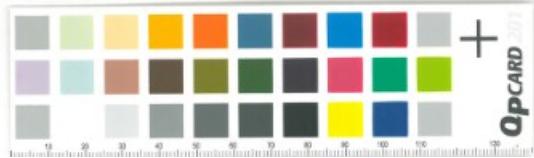
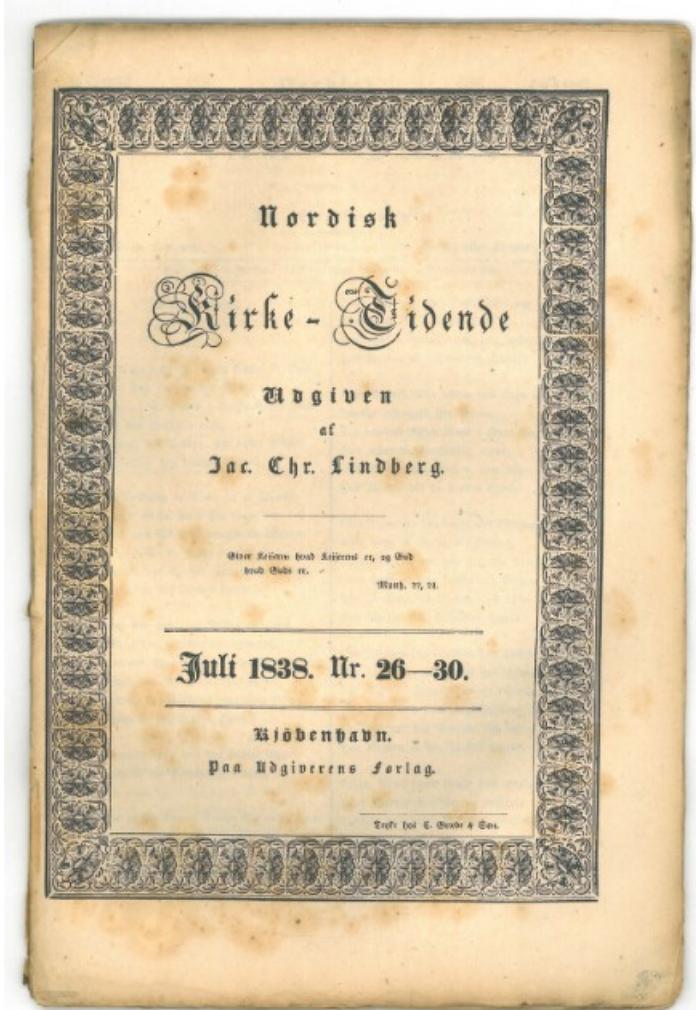
Titel: Aandelig Fiskervise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Aandelig Fiskervise", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_602-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

1838

Nordisk

No. 29

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

Sjette Aargang.

22. Juli.

6. Sandag efter Trinitatis.

Was myttes. C. Steen. Trykt paa Udgivernes Konto hos C. Grøte & Søn.

Aandelig Fikkevilk

(Giver vistad i det samme.)

Der sad en Jæger saa tankefald,
Og hørte voa Herrens Tale,
Saa sang i Det ei Sol og Guld,
Vi Sangen i Hoved-Sale,
Van Jæger-Konge vor Herre sad,
Og Helt i Mængde som Blomst og Blad
De lytted i Land til Ørket!

Ja, Sønen! sagde Gudsæred Ørd,
Da Præstens hand var øde,
Lug alle Hære nu flue em Bork,
Den hylde jo vel din Skade,
For at vor Ørket eg drag em Øret!
Det er vor Liden, om jeg seer ret,
Mig holder med dig at følge!

Ja, Herre-Mester! han sørched best,
Det lande vi gott behøve,
Vi sted forgiævre des zelde Rat,
Die Ørd er eg vild en Prost!
Her Trøst vor Sønen het ikke fri,
Men, freid, du Twister, dig smalt deci!
Hun givde son Herren sagde,

Så Domt han vald og Dodd han træf,
Men sandt, det var øre Magna,
Dank Slude nillet og Dødder spæd,
Saa rechhaardt sic vor Drægen,
Da vinled Sønen ad Venner troet,

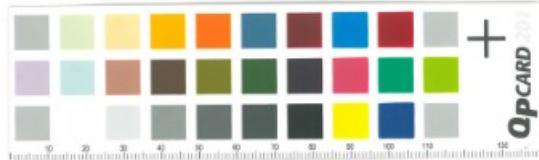
Og Hæderkning til Studer to,
Saa kædig de vor at synse.

Der Sønen hæller det Jættergaae,
Og I er i den falde til Rode,
Og sagde: Herre, du ses mig græ!
Jeg er ille af de Gode,
O, laar jeg evig fure under Muul!
Gud børde mig! jeg er syndefuld,
Nu falder det mig-paa Hente!

Vor Herre saa til den Søder mælt,
Og sagde: vor hun ei hænge!
Jeg vil dig lære herrefter mindt
Kælderenes Zell et lange.
Hørd vil du, Herre! det er et Ørd,
Saa vænde Sønen og sprang fra Bork,
Fra mit hørd end hit vor falde!

Saa fulgte Sønen vor Herres Rold,
Hos Ørket gif han i Skole,
Og Helt han fanged i Længdtal,
De flinne mi flort som Solle,
Og end er ille vor Jord færdi
Det store Menneste-Jætteri,
Som Herren og Sønen grundede.

Paa Ørd end fædtes det Færgelag,
Som fældes Sanct Peders Gide,
Saa Helt vi fange endnu i Dag
Og ført til Kvæts Nille,
Fra Verden føre vi dem til Gud.

□ □ □ □

1838

Nordisk

№ 29

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

Sjette Aargang.

22. Juli.

6. Sandag efter Trinitatis.

(Blaa mættet. C. Steenm. Trykt paa Møllernes Kæring hos C. Grøte & Søn.)

Aandelig Fikkevilk

(Giver vistn i det samme.)

Der sad en Bider saa tankefuld,
Og hørte voa Herrens Tale,
Saa sang i Det ei Sol og Guld,
Vi Sangen i Hoved-Sale,
Van Bider-Konge vor Herre sad,
Og Helt i Konge fra Blomst og Blad
De lytted i Land til Ørket!

Nu, Søn! sagde Gudsæred Ørd,
Da Præstens hand var øde,
Lug alle Hære nu flue em Bork,
Den hylle jo vel din Skade,
For at vor Ørket eg drag em Øret!
Det er vor Liden, om jeg seer ret,
Mig holder med dig at følge!

Já, Herre-Mester! han sørched best,
Det lande vi gott behøve,
Vi sted forgiævre des zelø Rat,
Die Ørd er eg vild en Prost!
Her Trøst vor Sønen het ikke fri,
Men, freid, du Twister, dig smalt deci!
Hun givde son Herren sagde.

Så Dømt han vald og Dødt han træf,
Men sandt, det var øre Magna,
Dank Skude nillet og Dødder spæd,
Saa rechhaaede sic vor Drøgen,
Da vinled Sønen ad Venner troe,

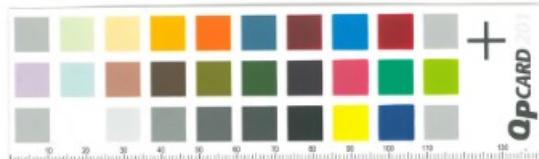
Og Hæderkning til Studer to,
Saa kædig de vor at synse.

Der Sønen hæller det Jætter saa,
Og Jesu sā han faldt til Bodt,
Og sagde: Herre, du ses mig græ!
Jeg er ille af de Gode,
O, læs jeg evigt under Muul!
Gud børde mig! jeg er syndefuld,
Nu falder det mig-saa Hente!

Vor Herre saa til den Søder mildt,
Og sagde: vor hun ei hænge!
Jeg vil dig lær herrefter mildt
Kældende Zell af lange,
Hørd vil du, Herre! det er et Ørd,
Saa vænde Sønen og sprang fra Bork,
Fra mit hørd end hit han faldte!

Saa fulgte Sønen vor Herres Rold,
Hos Ørket gif han i Skole,
Og Helt han fanged i Længdtal,
De flinne nu flort som Solle,
Og end er ille vor Bork færdi
Det store Menneste-Hilferi,
Som Herren og Sønen grundbed.

Paa Ørd end fædtes det Færgelag,
Som faldes Sanct Peders Gide,
Saa Helt vi fange endnu i Dag
Og ført til Kvæts Nille,
Fra Verden føre vi dem til Gud.

Hvor frid de evige gør ind og ud,
Og Glæden den eldigt folger!

I Melet driver ci Den til Spil,
Som er i St. Peters Søle,
Må han fan songes hos græs vil
Må sandnes! Då og målde,
Et Manden bringes som Kældemand,
Med Sandet klædt som folget ab,
For Herren er i den Væge!

Med lys af sonne, med kæd vi går,
Vi fan ingen Gud vedtage,
De vord det alle, vi false gør,
Må Verden de maares frøsage,
Paa Stællen vane det vore Gud,
Vor Gud vi førte ved heligt Dag,
End ci i de finale Tante.

Paa Hjerte-Dyber vi fare ab,
Dere Tandige ci fan bænde,
Dje Wod si trælle paa Herrens Bud
For hord si vil gøre tilgrunde,
Paa him al Verden, et Herre, atteser,
Ham græder da ci vor Tale!

N. F. S. Grundtvig.

Tids-Register

fra Quirinus til Ibrahim Palcha
med Anmerkninger in usum delphianum
(Jættetidss.)

Det gaar naturligvis forfatteren af et Tids-
Register, naar det ikke er et Udsigt af en be-
hænds Verilog i Tidens og Måle-Historien, i
en Større ligesom det gaar forfatteren af en
ordentlig Historie: man vil høre Hjemmel, om
ikke, som den endste Genvidighed forstår det,
hvem hvilket Dåd, han har freest, saa dog den
mindste for det, der ikke er almindelig behændt
og elsker i hand Etterettingen. Og hvad

jeg nu nogen har antaget, hvorn der har løbet
mig her disse Bilder i Tidens Peripatos
Høje, kunde man dog natligens mene, at ogsaa
de varsa til Hjemmel, konvincente for de forskle
alder. Jeg vord desfor ikke bedre, end at jeg
selv gør, hvad vel ingen Anden vil holde sig
stille til at gøre for mig, belægger de mest
usandhedslige Etterettinger med gode Atleter og
overordnet Skrivet Referat til min egen Test, og
af dem dar to Læseren der den følede.

Til I. 3. see Np. Hjern. 17, 28.—Jev-
rigt vidne baade Tacitus og Terullian, at det
i dette Antikkeperiode gennem alle jævneget var
Hedninge, der forfulgte de Christi, som ens-
tekte Kristere, der enten, som Nero, havde
Christi, ligesom han havde havde Romere, el-
ler, som Domitian, i sine Paroende, enten
det nu var Christne eller Hedninger, saa sine
Medere og Etterfolgere, saa det er i mere end
en Maade sandt, at under hin manne Troen
og Haabet blede, og under denne Hærligheden
gaae ejendommens holdende Øste.

Til II. See Hjern. 17, Tacitus' og Advers.
Kratiale over Romers hærente Rølle af gode Krist-
ere, der som hellige Rogerter hægedet med
de lokale Provælder, mod Eile-Røsen og Gal-
lien, Nord-Misra og Egypten, i at forfulge
dem, der troede paa den Kristelheds og dømmede
højt Raan, saa Tacitus' Herfølling, at det var
de magiske Åber, da man funde mene, hvad
man vilde, og sige, hvad man mente,² nærmest
fun broiser, at man ikke ubetinget kan forstå
sig ved, hvad sandtlige kærvete Hillersle
fortalte.

Til III. Kratammede Kærvandede, der
ikke kan syde det eller Langden, men ogsaa
som de Tredje og iden de fire, efter Detten,
som freuet Raar Mitt. 24, 25.

Til IV. See Constantius Conci. Juls-
ond og Ultias Etisser. Døjsom maa mænkes,
at den romerske Victoria, hvilket kærlig opføgt,
ikke sollte ligte, hvorom man efterføres Silvanus

Indhold.

- Nr. 26. **G**loss Dan. Etter Gregor of Palae N. J. S. Grund-
tvig Col. 401.
Christus og de Profetiske. Hæringmælger over Herrens Ord
om Gudslove og Profetiske Hæring. Af Peter J. S.
Jørgen, Bispediak i Theologien og Consulent til Hænge
og Hæng (Jættetidss.) 405.
Herren kommer. Et Annedale af Dr. Superintendent A.
G. Kædelskøde delsclige Hængspille af Magister Jørg.
Chr. Lindberg (Jættetidss.) 413.
Ristelse Etterettingen. Læsningen. Af Magister Jørg. Chr.
Lindberg 415.
Nr. 27. Hængspiller fra Annedale til Magister Peder med Annen-
hæng er nuun delphian. Af Dr. philos. P. Chr.
Birkeland, Bispediak i Theologien (Jættetidss.) 417.
Sørs-Åland. Af Dr. Sigfr. Ley, Pastor i Norden
Hæng 425.
Deren kommer. Et Annedale af Dr. Superintendent A.
G. Kædelskøde delsclige Hængspille af Magister Jørg.
Chr. Lindberg (Jættetidss.) 430.
Nr. 28. Dens kommer. Et Annedale af Dr. Superintendent A.
G. Kædelskøde delsclige Hængspille af Magister Jørg.
Chr. Lindberg (Jættetidss.) 435.
Nr. 29. Kædelskøde. Etter Tales i det Hente. Af Peter
N. J. S. Grundtvig 449.
Hængspiller fra Annedale til Magister Peder med Annen-
hæng er nuun delphian. Af Dr. philos. P. Chr.
Birkeland (Slutning) 451.
Kædelskøde Etterettingen. Past. Tænster. Af Magister
Jørg. Chr. Lindberg 453.
Nr. 30. Palme. Øste iet Sognet. Af Olufsen Trøjel 455.
Dønsbøe til Øste ved Illustration over Virking af Døns
Pastor, af Peter. Holm. Consulent i Theologien, 1—
4 høst. Bispediak af J. Pedersen, Stedmand i Kong
paa Østerøen 467.
Dønsbøe paa det Øste hjørne allende her paa Østerøen.
Øste hænder. Hængspillerplæs af Peter J. S. Birk-
eland, Bispediak i Theologien og Consulent 473.
Kædelskøde Etterettingen. Af Peter. Kolm. Bispediak, Tæ-
nster. Stedmand. Misra. Peter. Deligen. Lov-
stortværd. Wilma. Østerø. Af Magister Jørg. Chr.
Lindberg 475.

